

11/17-96.

1

Hur blev 2050. Det är år 2050.

Jag vandrar den gamla skogsstigen ner mot viken. Här gick vi då, min flickvän och jag, när vi sedan tog båten ut till vår badholme. Det var på 90-talet och vi var båda i tjuguarssåldern. Vi hade vår tid framför oss. Det är med ~~med~~ ^{förundran} jag ser björkarna vid stigen, De var då meterhöga och späda som vi. Nu är de träd med grova stammar. Den gamla eken är dock sig lik där den står. Tiden har inte påverkat den.

Vid den tiden, vår ungdomstid, var världen i omvälvning. Berlinmurens revs, Sovjetunionen upplöstes och Baltikum blev fritt. Det var krig i flera länder och bombattentat. ~~Nelson~~ ^{Mandela} blev president i Sydafrika efter 25 år i fängelse.

Här hemma pågick debatt om miljöförstöringen och om hur arbetslösheten skulle lösas. ^{Svare} ~~Vi~~ blev medlem i EU och Öresundsbron började byggas. byggdes.

Vi unga tänkte inte så mycket på det, men såg och hörde om det i massmedia. Arbetslösheten ~~blev~~ ökade, men de som hade fast jobb begärde löneökning varje år.

Så var nittiotalet, men hur är det nu? Det går jag och tänker på nu efter femtio år.

Miljöförstöringen har avstannat men drabbar oss ännu, när någon oljetanker går på grund. De tycks inte kunna bygga båtar som tål en grundstötning. Kväveutsläppen i Östersjön har dock minskat. Blåstången, som var på väg att dö, har återhämtat sig och aljblomningen är mindre. De säger att ozonhållet över Arktis inte har blivit större sedan sekelskiftet och det är ju glädjande.

Bilarnas bidrag till nersmutsningen är mindre än det var

för femtio år sedan. Vi har nu renare motorer och andra bränslen. El-bilar har ersatt en stor del av andra bilar och de går nu så långt på en laddning att de också är användbara för långresor.

Samhällets datorisering, som många såg fram emot på 80- och 90-talet blev inte som datorivrarna trodde. Nu, när vi växt in i det, är teknikernas och politikernas entusiasm mera dämpad.

De talade då om det papperslösa samhället. Vi skulle ~~inte~~^{vi} ens behöva tidningar och böcker. Så blev det inte. Vi som var unga då, trodde på visionärerna, men tröttnade snart på att stirra

på vår datorskärm. Nu, när vi börjar bli gamla, föredrar vi ännu mera ord, skrivna på papper. Och datorn är ju obekvämt att ligga och läsa på i sängen, även om den nu är mycket liten.

Vi använder datorn när vi vill överblicka marknaden före inköp, och för kontakter med banken. Genom anslutning till det som vi för femtio år sedan kallade "Inter net", har vi hela världens

marknader inom hemmets väggar. Vi använder också datorn som telefon när vi vill prata med någon och då möts vi ansikte mot ansikte via ~~en~~^{en} bild på skärmen. Det är trevligt, men ganska

dyrt idag. Den gamla ficktelefonen använder vi fortfarande när vi inte behöver se varandra i ögonen. Det är dock på gott och ont med all den här elektroniska kommunikationen. Vi träffas

inte lika ofta som för femtio år sedan. Det är bara vid mycket högtidliga tillfällen som vi är hemma hos varandra.

Våra styrande myndigheter anser att datoriseringen är bra. De har däri ett bra hjälpmedel för att kontrollera oss undersåtar, och det utnyttjar de 100- procentigt.

Datoriseringen har också många nackdelar. Ibland blir det fel

på någon apparat och det kan medföra att all verksamhet t. ex. i en bank står helt stilla. Sedan har vi datorbedrägerierna.

De har ökat år efter år. Det är lätt för ~~dataspecialister~~ att dataspecialister att överföra pengar mellan olika konton även om koderna anses hemliga. Våra tekniker har ännu inte kunnat göra säkerheten 100-procentig.

I våra skolor får eleverna använda dator redan första skolåret.

Min farfar har berättat att under hans skoltid fanns inga datorer. Då var välskrivning och rättskrivning med stålpenna stora ämnen. Och multiplikationstabeller måste alla lära sig då.

Nu frågar våra barn sin ~~mini~~ dator vad svaret är. De behöver inte kunna nånting utantill.

IT- samhället, som våra styrande älskade att kalla det på 90-talet, medförde dock inte fördelar för alla. Datorer i varje hem kostar pengar och eftersom arbetslösheten fortfarande är stor är det många som är utan dator hemma. De kan då komma att känna sig lite utanför samhället. Det finns också en del motsträvare som inte vill låta sig styras av en låda med skärm.

De har ända sedan 80-talet velat hämma datorraseriet och nu dragit sig undan som eremiter. De lever som i det gamla samhället. Skriver brev med penna och räknar på en gammaldags räknedosa.

Några biografier finns, men inte så många som för femtio år sedan. Vill vi se någon film så ser vi den på vår datorskärm hemma. Där finns många att välja bland.

Utbudet av teater och konserter är också stort idag. Det är som om vi vore mätta på allt elektroniskt och vill se nånting i verkligheten. De gamla klassikerna som Molière och Shakespeare ~~är lika p~~ roar lika många idag som i förra seklet.

Och Mozart och Beethoven och Straus vill vi ite heller vara utan idag. Vissångarna sjunger Bellman och Taube som i förra seklet, men också visor av våra ^{20 hundrads} 2000- tals diktare.

All världens litteratur har vi tillgång till via vår dator. Många bläddrar dock fram våra gamla 1700-talsnamn. De kan inte glömma vår Kellgren och Anna Maria Lenngren.

Det gick jag och tänkte på, när jag vandrade ner mot viken.

Våra illusioner om framtiden blev bara delvis besannade.

Och inte på det sättet som vi trodde.